

cambregar v. intr. *Arcaic*
canbra

cambres -a m. i. f. El qui té
 la cura d'una canbra o de les
 canbres, esp. el qui té la in-
 tendència de la canbra del rei.
 1 f. Criada que fa les feines
 de la casa llevat de cuinar.
La Maria s'he llogat de cambres.
arxar del Donen cuinera i can-
bra.

cambreta f. Dependència dels
 baixos de la casa per a tenir